

MMM Michael

Popsi Sayı: 78

Popülist akımların
dışında bir albüm:

SULTAN-I YEGAH

Dünyanın her yerinde böyledir; bir popülist akımlar vardır bir de onun karşıtı idealist yaklaşımın sunduğu akımlar. Hep hayal etmişimdir "Acaba idealist yaklaşımlar, popülist yaklaşımları gerilerde bıraksa ne olur" diye? Literatik açıdan belki pek birşey olmaz, o yeni akıl popülist olarak değer kazanır belki ama en önemlisi popülist olarak adlandırılan akım ancak yontma çağ devrinden kalan toplumlarda görülebilecek cinsel sömürünün, dil karmaşasının yaşandığı, cahilliğini üç kağıtlılığın kol gezdiği bir ürün grubunu sunmaz bize. Tabii ki ülkemizde yaşanan bu ve benzeri popülist yaklaşımların sonucunda, nice insan idealist ve didaktik bir yaklaşımla ürünlerini sunarken, popülist bir yaklaşımla biraz da kapitalist düşüncenin esiri olmuş insanların bilimum yollarda sömürüldüğü sanat ürünlerinin gölgesinde başarısız damgasını yemekte, belki evinin kirasını ödeyemez, belki o akşam peynir ekmek yiyerek ama herşeyden öte idealist onuruyla başını yastığına uzatarak yaşar bu ideolojinin yorgun sanat üreticisi. Belki daha çok hak ettiği pozitifleri adeta daha az hakedenlerin elde edişini seyrederken biraz üzülür ama asıl üzüntü o popülist olarak adlandırılan, düşünceye paralel saçma sapan sanat üretimi yapan insanların medya ve toplumun sözde ileri gelenleri tarafından onlardan daha başarılıymış gibi sunulmaları, bu emekçi sanat işçisini çözülmesi zor bir paradoksun içine sokar.

Böyle dönen bir çark içinde, bu sosyolojik sorunun çözümünden sorumlu olanlar ise taht kavgaları içinde, çeşitli açılış ve kokteyllerde boy göstererek topluma "yanınızdayım" mesajını veremeye çalışmakta, hatta lahmacun türkücülerini de, toplumun daha da yanında gözükebilmek için partilerine transfer bile etmektedirler. Tüm bu yaklaşımlardan etkilenen toplum, hayatı kaliteli çizgisini yitirerek anlamsız bir boşluğa itilmiş, bunun yansımada sanat hayatının alt üst etmiş, sanat 105'lik göğüslerle, sinemacı-manken ya da talk show'cu takımının çıkardığı albümlerle, lahmacunlarla, klip gösterimi adı verilen rüşvetlerle değerlendirilmeye başlamıştır. Yetmişli yıllarda başlayan ama maalesef zamanla ters orantılı gelişen popüler Türk müziğinin kimlik arayışı içinde üretilenlere şöyle bir göz attığımızda, o kadar güzel şeyler görürüz ki...

Bunlardan bir tanesi de "Sultan-ı Yegah" adlı albümü ve Nur-Ergüder Yoldaş çiftinin sunumudur. "O Yıllar İçin Zor", bir ürün olarak değerlendirilen bu ürün, herhalde bugün yaşayan bilinçsiz memleketimin insanı için multi zor sayılacaktır. "Sultan-ı Yegah" adlı albümü dinlerken, çocukluk yıllarımın tekrar gözümün önünden geçirip, Beyoğlu Metropol müzik üretimine yukarıda bahsettiğim o idealist müzik yaklaşımı için teşekkür etmekten başka birşey kalmıyor. Günümüzde yapılan müzik kayıtlarının polifonisi, ses kalitesi ve akustiği ile kıyaslandığında adeta bir sanat eseri gibi görünen albümde kullanılan sözleri, bırak toplumun bir Türkoloğun dahi algılaması için sözlük karıştırması, müziklerindeki enstrümantasyon ve orkestrasyon kullanımının günümüz belirsiz müzikleri içinde kirlenen kulaklarımız için adeta bir ilaç sayılabilecek bu tarz albümlerin, sadece geçmişte değil 21.yüzyıla girerken popüler Türk müziği sektöründe görülebilmek bir Türk müzik sever olarak en büyük dileğim.

Eğer müzik nedir sorusunun cevabını arıyorsanız bir Nur Yoldaş'ın "Sultan-ı Yegah"ını dinleyin ağalar.